

ת"פ 26436/11/14 - מדינת ישראל נגד עלאא רמדאן

בית משפט השלום בירושלים

27 נובמבר 2016

ת"פ 26436-11-14 מדינת ישראל נ' רמדאן

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ענף תביעות - ירושלים
משטרת ישראל
נגד
עלאא רמדאן
המאשימה
ע"י ב"כ עוה"ד נאיל זאחלקה
הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של הסעת שב"ח בנסיבות מחמירות ובהסעת נוסעים מעל המותר, לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק התנועה לישראל, התשי"ב-1952, ולפי תקנה 84(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

ביום 31.7.11 בשעה 13:30 לערך, בסמוך לשער הגיא, הסיע הנאשם 17 שוהים בלתי חוקיים לכיוון תל אביב, כשהם דחוסים זה על זה בתוך הרכב. מדובר ברכב המורשה להסעת 8 נוסעים בלבד. עבור ההסעה אמור היה הנאשם לקבל תשלום.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 30, נשוי ואב לילדה, מתגורר עם משפחתו בסילוואן.

הנאשם בן בכור במשפחה המונה זוג הורים ו-5 ילדים, תיאר ניכור הורי מצד אביו ואלימות מילולית ופיזית שהפעיל האב נגד הנאשם ויתר בני המשפחה.

שירות המבחן מצוין בתסקיר את התרשמותו לפיה לנאשם כמיהה לדמות אבהית מכילה, מיטיבה ומיציבת גבולות, לה היה זקוק בשלבי חייו השונים ועד היום.

להערכת השירות, העדר מעורבות מצב אבי הנאשם, הביאה אותו לתפקד כדמות אבהית שעה שלא היה בשל רגשית לכך, ובמהלך השנים עבד ופרנס את משפחתו ואף היווה דמות מכוונת עבור אחיו הצעירים.

בתקופת לימודיו בבית הספר, התקשה הנאשם להסתגל למסגרת הלימודית, אך הצליח לסיים 12 שנות לימוד. עם סיום

לימודיו עבד בעבודות מזדמנות. שירות המבחן מציין התרשמותו בדבר קושי של הנאשם ביציבות והתמדה מבחינה תעסוקתית.

הנאשם מוכר לשירות המבחן משנת 2008, אז הופנה בשל עבירת רכוש שביצע. בנוסף, הופנה הנאשם לשירות המבחן בשנת 2010 בגין עבירת אלימות שביצע. באותן פעמים התרשם שירות המבחן מהנאשם כבעל סף תסכול נמוך ואישיות בלתי מגובשת וכמי שנוטה לאימפולסיביות.

עוד צוין בתסקיר, כי בשנת 2015 נדון הנאשם למאסר לריצוי בעבודות שירות בגין הרשעתו בעבירות של הסעת שב"ח. בתקופה בה נזהלו נגדו ההליכים הפליליים שהה במעצר בית מלא במשך כ-9 חודשים במהלכם חווה משבר ביחסיו הזוגיים עם רעייתו, אשר בשלב מסוים עזבה את ביתם המשותף עם בתם התינוקת ועברה להתגורר בבית הוריה. לדבריו, חוויה זו היוותה עבורו גורם מרתיע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

ביחס לעבירות בהן הורשע, גילה הנאשם אחריות לביצוען וביטא נכונות להיענש עליהן. לדבריו, לאחר ריצוי עונש המאסר האחרון בשנת 2015 החליט לערוך שינוי באורחות חייו ולאחר מקורות פרנסה חוקיים.

בפגישה שקיים השירות עם רעיית הנאשם, סיפרה זו על שינוי שחל בהתנהגותו של הנאשם באורחות חייו. לדבריה, החל לעבודה בעבודה סדירה אצל קבלן עבודות שיפוצים והוא מגלה אחריות ודאגה לה ולבתם המשותפת. לדבריה, היה וישפט למאסר פעם נוספת, תיאלץ לעזוב את הנאשם ולהתגרש ממנו, בהתאם לדרישת הוריה.

שירות המבחן מציין את אורח החיים השולי שניהל הנאשם לאורך שנות חייו, קושי לשמור על יציבות תעסוקתית ומשפחתית. כיום הנאשם מצהיר על תחילתו של שינוי הבא לידי ביטוי בגילוי אחריות כלפי בני משפחתו אם כי לצד זאת, מתקשה להוכיח את השינוי על ידי הוכחת יציבות תעסוקתית.

בנסיבות אלו נעדר שירות המבחן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני התביעה לעונש

בראשית טיעוניה התייחסה התביעה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 4 הרשעות, בין היתר בעבירות הסעה שלא כדין, איומים, תקיפה, גניבת רכב ופריצה לרכב.

כן התייחסה התביעה לנסיבותיו החמורות של האירוע ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים.

בהפנותה לפסיקה רלבנטית טענה התביעה למתחם ענישה הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בצינה כי ככל שעולה מספר הנוסעים, כך הנטייה לפסוק עונשי מאסר ארוכים יותר, גם כשמדובר בנאשם ללא עבר פלילי.

בנסיבות הענין עותרת התביעה להשית על הנאשם מאסר שלא יפחת מ-12 חודשי מאסר, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה, פסילה מותנית וקנס.

טיעוני ההגנה לעונש

בטיעוניו לעונש מציין ב"כ הנאשם את השיהוי שנקטה המאשימה, בהגישה את כתב האישום כ-3 שנים לאחר מועד ביצוע העבירה, כגורם שיש לשקול לקולא בעת גזירת דינו של הנאשם.

כן מציין הסנגור, כי הנאשם התחתן ונולדה לו בת וכי בשנים האחרונות השתקם והחל לקיים אורח חיים תקין. בהקשר זה טען הסנגור כי מרבית ההרשעות של הנאשם מלפני למעלה מעשור.

בנוסף, התייחס הנאשם להודאתו של הנאשם בביצוע העבירות ולאחריות שנטל ואף ציין כי מזה חודש וחצי הנאשם משולב בעבודה מסודרת.

בהפנותו לפסיקה רלבנטית, עותר הסנגור להשית על הנאשם מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

דין וגזירת דין

מתחמי הענישה ההולמים

בהתאם להוראת סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בבצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות הקשורות זו בזו ומהוות אירוע אחד ולפיכך ייקבע מתחם ענישה אחד לאירוע כולו.

הערך המוגן שנפגע בעבירה של הסעת שב"ח הוא זכותה של המדינה להגן על ריבונותה ולקבוע את זהות הבאים בשעריה. לא נטען כי מדובר בהסעה לתוך שטחי מדינת ישראל ולפי הידוע לא נגרם נזק כתוצאה מהסעה זו.

בחינת הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים של הסעת שב"ח בנסיבות מחמירות הוטלו עונשי מאסר הנעים בין מאסר למשך מספר חודשים, שאפשר כי ירוצו בדרך של עבודות שירות ועד עונשי מאסר לתקופות ממושכות מאחורי סורג ובריח.

בע"פ **617/15 רשק מונטר נ' מדינת ישראל** (מיום 2/3/15) דחה בית המשפט העליון ערעורו של נאשם שהושת עליו בין היתר 7 חודשי מאסר בגין הסעת 23 שוהים בלתי חוקיים (הורשע אף בעבירה של אי חגירת חגורת ביטחון והסעת נוסעים מעל המותר). בית המשפט המחוזי התייחס בגזר דינו לתכנון המוקדם להסעה, המניע הכלכלי ומספרם הרב של הנוסעים וקבע מתחם ענישה הנע בין 7 חודשים ועד שנה.

בעפ"ג (מחוזי י-ם) **27974-04-16 מדינת ישראל נ' מאלכ אבו סרחאן** (מיום 22/11/2016) נדון ערעורו של

הנאשם, אשר הסיע 13 שוהים בלתי חוקיים ונדון ל-3 חודשי מאסר, מאסר מותנה, פסילה ופסילה מותנית.

בית המשפט המחוזי ציין כי לצד האחריות שנטל הנאשם, עברו הנקי וחלופ הזמן ממועד ביצוע העבירה, קובע התסקיר כי הנאשם נטל אחריות חלקית בלבד, אינו מבין את חומרת מעשיו ושולל מניע פלילי בבסיסם. כן התייחס בית המשפט שלרעור בריבוי הנוסעים כגורם להחמיר עם הנאשם.

עם זאת, משסבר בית המשפט כי לא נשקלה דייה הנסיבה לפיה הוגש כתב האישום בשיהוי של 4 שנים ממועד ביצוע העבירה, הקל בעונשו של הנאשם כך שעונש המאסר יעמוד על 30 ימים במקום 3 חודשים.

בעפ"ג (מחוזי י-ם) 2195/10 מדינת ישראל נ' מחמוד אבו אסמאעיל (מיום 16/9/10) התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על נאשם, נעדר עבר פלילי ואב ל-6 ילדים שהורשע בהסעה של 6 שוהים בלתי חוקיים. באותן נסיבות, העלה הנאשם ששהה במקום לצרכי עבודתו, את הנוסעים לרכבו כטרמפ ולא עבור שכר, לא בטרם ששאלם האם ברשותם אישורי שהייה בישראל ונענה על ידם בחיוב. בית המשפט הוסיף על עונש המאסר המותנה והקנס שהושתו על הנאשם בבית משפט השלום עונש מאסר בן חודש ימים לריצוי בעבודות שירות.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) מסעד קיעאן נ' מדינת ישראל (מיום 11/1/15) קיבל בית המשפט המחוזי את ערעורו של נאשם נעדר עבר פלילי שהסיע 8 שוהים בלתי חוקיים ונדון ל-8 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה, והמיר את עונש המאסר ל 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בפסק דינו של בית המשפט המחוזי נאמרו הדברים הבאים:

" לאור מדיניות הענישה כאשר מדובר בקביעת מתחם הענישה של שוהים בלתי חוקיים, החמרה בעונשיהם של המסיעים איננו חייב להתבטא דווקא בהטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה אלא ניתן למצוא ביטוי נאות להחמרה זו גם בהטלת עונש מאסר לריצוי בעבודה שירות לתקופה המרבית.

כך הם פני הדברים, כאשר מדובר במי שאין לו עבר פלילי, במי שחלף זמן מאז ביצוע המעשה נושא הרשעתו, גם אם חלופ חלק מהזמן נגרם רק בעטיו ובמי שהודה בהזדמנות ראשונה בעבירה שיוחסה לו".

בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה שבפנינו מעלה כי הנאשם הסיע 17 תושבים זרים, כאשר לא עלתה טענה לפיה הכניסם לשטחי המדינה. המניע לעבירה היה בצע כסף.

בהתאם לכללי הבניית ענישה ובשים לב בנוסף, להרשעתו של הנאשם בעבירה שעניינה הסעה מעל המותר שמתחם הענישה בעניינה נע בין פסילה מותנית מלנהוג לבין פסילה בת מספר חודשים, אני סבור כי **מתחם הענישה לאירוע נושא כתב האישום שפניי נע בין 6 חודשי מאסר שאפשר שירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה.**

העונש המתאים לנאשם

בגזירת עונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן שהוגש.

הנאשם בן כ-30 שנה, הודה בביצוע העבירות בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות על ביצוען.

הנאשם בעל עבר פלילי בעבירות אלימות נגד הגוף והרכוש ולחובתו הרשעה משנת 2015 בעבירה של הסעת שב"ח מחודש 2/2014, בגינה נדון בשנת 2015 לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי הורתע מההליך הפלילי בתיק שבפניו וכי התחיל לערוך שינוי בחייו. נתתי דעתי לכך שממועד ביצוע העבירה האחרונה שביצע חלפו קרוב ל-3 שנים וכי בשנים האחרונות התמסד הנאשם בקשר נישואין ונולדה לו בת שכיום היא בת כשנה וחצי.

כן נתתי משקל לשיהוי שנקטה המדינה, בהגישה את כתב האישום בתיק שבפניי למעלה מ-3 שנים לאחר מועד ביצוע העבירה, ללא מתן הסבר לכך.

יחד עם זאת, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי וכן את חומרת העבירות בהן הורשע.

לאחר שנתתי דעתי לכלל הנתונים שפורטו לעיל, ראיתי לדונו לעונשים הבאים:

1. 2 חודשי מאסר. הנאשם יתייב לריצוי עונשו ביום 15/1/17 בשעה 8:30 בבית המעצר במגרש הרוסים, ירושלים.
2. 6 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה של שנתיים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירה על חוק הכניסה לישראל, או אם ינהג רכב כאשר הוא פסול מלנהוג.
3. 3 חודשי פסילת רישיון על תנאי. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים מהיום, על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952.

העתק ישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

עמוד 5

ניתן היום במעמד ב"כ המאשימה עו"ד דינה דוד, הנאשם וב"כ עוה"ד נאיל זחאלקה.

27 נובמבר 2016